

**RAAD VAN TUCHT DEN
AMSTERDAM - JT 2009-24**

Als een accountant in een geschil over de omvang van de schade in opdracht van de gemeente een contra-expertise opstelt hoeft hij niet met zoveel woorden aan te geven dat hij een partijdig belang vertegenwoordigt.

Omdat de gewenste bouwvergunning uitblijft eist een burger bij de rechter een schadevergoeding van de gemeente. De burger overlegt daarbij een schaderapport van haar expert. Op verzoek van de gemeente stelt een registeraccountant een contra-expertise op.

De burger dient een klacht in bij de Raad van Tucht. Zij verwijt de accountant dat hij niet duidelijk heeft gemaakt dat hij een partijdig belang vertegenwoordigt, wat zijn positie is en welke regels op hem van toepassing zijn. Verder heeft de accountant zich niet objectief en onvoldoende kritisch opgesteld tegenover de beschikbare gegevens. Bovendien vindt de klagende burger dat de accountant

heeft blijk gegeven van ondeskundigheid door uit te gaan van afwijkende cijfers. Tot slot verwijt de burger de accountant dat deze geen contact heeft opgenomen met haar expert.

De Raad van Tucht verklaart de klacht op alle delen ongegrond. Volgens de raad heeft de accountant zich als zodanig gepresenteerd en zijn op hem de regels van deze beroepsgroep van toepassing. Hij heeft inderdaad niet met zoveel woorden vermeld dat hij als schade-expert optreedt aan de kant van de gemeente en dus een partijdig belang vertegenwoordigt. Maar in de titel van het rapport van de accountant staat dat het een reactie is op de schadeberekening van de burger ten behoeve van de procedure tegen de gemeente. Daarom vindt de raad het overbodig en zinloos om het partijdige belang uitdrukkelijk kenbaar te maken. Dat de accountant als partijdeskundige in een civielrechtelijk geschil een ander standpunt inneemt dan de expert van de burger is op zichzelf geen grond voor tuchtrechtelijk ingrijpen. Ook hoeft hij daarbij niet per se van dezelfde gegevens uit te gaan die de expert van de tegenpartij gebruikt.

Dat de accountant in zijn rapport veronderstellingen en aannames hanteert in plaats van vaststaande feiten kan alleen tuchtrechtelijk verwijtbaar zijn als deze niet redelijk zijn of niet deugdelijk gemotiveerd. In dit geval heeft de accountant zijn informatiebron vermeld en is die bron deugdelijk. Daardoor heeft hij een deugdelijke discussie over de rekeningen en de uitgangspunten mogelijk gemaakt. De accountant hoeft zijn rapport niet voor te leggen aan de andere partijdeskundige. Het gaat hier namelijk niet om de beoordeling van de arbeid van die deskundige, maar om een zakelijke onderbouwing van het standpunt van de gemeente in een civiel geschil. Bovendien is deze verplichting uit artikel 33 GBR-1994 niet met zoveel woorden opgenomen in de Verordening gedragscode die nu geldt.

R629

Annotatie bij JT 2009-24

Deze uitspraak is van belang voor het optreden van een accountant in rechtszaken.

Als uit een rapport van een partijdeskundige duidelijk blijkt dat dit dient als reactie op een productie van de wederpartij, is de vermelding van de behartiging van een bijzonder belang overbodig. Overigens gold te dien tijde artikel 9 lid 2 GBR niet meer; in de VGC ontbreekt een dergelijke bepaling.

Een partijdeskundige hoeft zich niet te baseren op dezelfde gegevens als de deskundige van de wederpartij indien hij deugdelijke gronden daarvoor heeft en deze in zijn rapportage vermeldt. Kernpunt is dat in de procedure een deugdelijke discussie mogelijk moet zijn; die moet niet belemmerd worden door slecht begrepen regelgeving voor accountants. Daarom is ook de constatering dat artikel 33 GBR niet van toepassing zou zijn geweest indien dit nog had gegolden, ook van belang voor de toekomst; dergelijke oordelen waren reeds gegeven in JT 2008-20 en 2008-34.

Hans Blokdijk

De volledige teksten van de uitspraken van de Raad van Tucht en het College van Beroep voor het bedrijfsleven zijn tegen kopieerkosten te bestellen bij het Kennis- & Informatiecentrum, e-mail bibliotheek@nivra.nl. Alle originele samenvattingen van uitspraken staan op www.nivra.nl.

RAAD VAN TUCHT DEN HAAG - JT 2009-25

Een conceptrapport mag in een kort geding worden gebruikt om medewerking aan aanvullend onderzoek af te dwingen.

In een declaratiegeschil tussen twee partijen maakt een registeraccountant een berekening op verzoek van één van de partijen. De conceptrapportage legt hij voor commentaar voor aan zijn opdrachtgever en de wederpartij. De wederpartij dringt daarna aan op het definitieve rapport. Maar de accountant en zijn opdrachtgever vinden aanvullend onderzoek nodig, omdat de wederpartij een opmerking heeft gemaakt over mogelijke fraude.

De wederpartij weigert mee te werken aan het aanvullend onderzoek. Om diens medewerking alsnog af te dwingen beginnen de opdrachtgever en de accountant een kort geding. Daarin brengen zij het conceptrapport in.

De wederpartij dient daarover een klacht in bij de Raad van Tucht. Daarin verwijt zij de accountant dat hij onzorgvuldig is omgegaan met de opmerking over fraude, dat hij ten onrechte heeft gezegd dat nader onderzoek nodig is en dat hij ten onrechte toestemming heeft gegeven om

het conceptrapport te gebruiken in het kort geding.

De raad verklaart de klacht ongegrond. De raad vindt dat de accountant zorgvuldig is omgegaan met de opmerkingen over de fraude. De accountant heeft het standpunt van de wederpartij weergegeven. Daarbij heeft hij opgemerkt dat de mogelijke fraude buiten de reikwijdte van zijn opdracht viel en nader onderzoek nodig was. Volgens de raad heeft accountant juist gehandeld door te vermelden dat bij een aantal posten in de declaraties vraagtekens te plaatsen zijn, maar deze zonder nader onderzoek niet meteen als frauduleus kunnen worden bestempeld. De accountant heeft het terecht raadzaam geacht dat een andere deskundige daarnaar een onderzoek zou instellen. De conclusie dat nader onderzoek nodig is, heeft de accountant daarom deugdelijk onderbouwd.

De raad vindt het gezien de omstandigheden niet onjuist dat de accountant zijn opdrachtgever toestemming heeft gegeven het conceptrapport te gebruiken in kort geding. Daarbij is met name van belang dat het kort geding ging over een procedurekwestie - de medewerking van de wederpartij - en niet om de inhoud van het declaratiegeschil.

1321/08.16

RAAD VAN TUCHT DEN HAAG - JT 2009-26

Het is laakbaar onzorgvuldig om de feiten onjuist weergegeven in een notitie die de opdrachtgever gebruikt in een procedure tegen een werknemster.

Een registeraccountant schrijft een notitie ten behoeve van een civiele procedure tegen een werknemster van een van zijn opdrachtgevers. In de notitie schrijft de accountant onder meer dat de werknemster aanwezig was bij alle besprekingen tussen haar en zijn opdrachtgever. Ook verklaart de accountant dat de e-mails die de opdrachtgever inbrengt in de procedure authentiek zijn. Als de rechtbank de accountant oproept als getuige in de procedure verklaart deze echter dat bovengenoemde beweringen in de notitie onjuist zijn.

De werknemster dient een klacht in tegen de accountant omdat hij bewust onjuiste feiten in de notitie heeft gezet. Omdat de accountant voor de rechtbank heeft toegegeven dat de feiten onjuist zijn, acht de Raad van Tucht de klacht gegrond. Omdat het juiste verloop van de feiten een onderdeel van de strijd was in de procedure had de accountant er nauwlettend voor moeten zorgen dat hij de juiste feiten weergaf in zijn notitie. Door feitelijke onjuistheden te vermelden heeft de accountant laakbaar onzorgvuldig gehandeld en schade toegebracht aan de eer van de stand. Hem wordt een schriftelijke waarschuwing opgelegd.

1290/07.38

Annotatie bij JT 2009-25

Wellicht zal menigeen zich verbazen over de ongegrondverklaring van de klacht dat betrokkene toestemming heeft gegeven voor de inbreng van een conceptrapportage in een civiele procedure. Daarover is menigmaal anders geoordeeld, waarbij een concept wel werd aangeduid als een in beginsel 'onvoldragen stuk', dus zonder deugdelijke grondslag. Maar in de onderhavige civiele procedure betrof het geschil niet de inhoud van het concept: in de procedure diende het mede om klaagster te bewegen medewerking te verlenen aan de bijdrage van betrokkene tot oplossing van het inhoudelijk geschil. In deze (zeldzame) situatie is een afwijking van de door de tuchtrechter tot dusverre vaak gevolgde lijn begrijpelijk.

Hans Blokdijk